

Bilmedin

– Z.EFİLOĞLU · 15 Temmuz 2012

Sevdan saklı bahçem, kimse girmesin
Aşkî devşirdiğim, gülü bilmedin
Gezerim avare, gelmiyor sesin
Şiirde ördüğüm, çulu bilmedin

Sararmış gündüzler, geceden siyah
Eyyüb'ün sabrım, kuyumda sabah
Sükûtum yetmez mi, bana da günah
Güneşi bekleyen, kulu bilmedin

Bir ömür kanardım, güzel busene
Beklerdim ömrümce, geçse de sene
Varlığın yapışmış, kanayan tene
Berduşça ezdiğim, yolu bilmedin

Kahpe yalnızlığın, sonu muamma
Çekildi ipimiz, döndüm ardıma
Hazanım gelince, döküldüm amma
Gizlice kırılan, dalı bilmedin

İnleyen şarkıda, kalmadı sohbet
Tellerim kırıldı, bitti muhabbet
Acılar özlenir, bekle de sabret
Telveye dökülen, falı bilmedin

Örsünde dövülen, kılıç yüreğim
Bağbanlar uğramaz, bozuldu evim
Sendin bu âlemde, asıl gerçeğim
Bulutü özleyen yeli bilmedin

Mazimiz belirdi, yalnız lahzada
Ziyası kaybolur, serkeş zamanda
Titredi hayalin, kırık aynada
Günlere isyankâr, yılı bilmedin

Çırpınan bir ruhum, aşkına susuz
Akmayı unutan, nehir uykusuz
Lügatte yazmaz mı, aşkımız sonsuz
Ummana uzayan, sal'ı bilmedin

Ekinler ekildi, baharım geldi
Tenine dokunmak, ömre bedeldi
Bu veda bağrımı, hançerle deldi
Eridi yüreğim seli bilmedin

Mevsimler çağladı, sokaklar ıslak
Buz kesti bedenim, kalmadı sıcak
Tükendi sermayem, tütüyor ocak
Şarkıda inleyen, dili bilmedin

Örülü saçların, kokun rayiha
Gözlerin bir Anka, bakmaz mı daha
İçerim çöl oldu, bakışım vaha
Meryem'i kutsayan, eli bilmedin

Yokluğa asılmış, sahipsiz rüzgâr
Zehrin ki şekerim, sevgimiz yaşar
Geçit vermiyor ki, gelsem de dağlar
Yaşayan bu beden, ölü bilmedin

Karanlık sözcükler, taşır hüznünü
Kirazlar olmadan, unuttun dünü

Can özüm kayboldu, şaşırđım yönü
Sahipsiz kaldığım, ili bilmedin

Nihayet baykuşlar, söyler şarkıyı
Dalgalar vurursa, ağlarmış kıyı
Ufkumdan çekilir, kar beyazlığı
Üstüme çığ düştü, külü bilmedin

Seslendirme: Zekeriya EFİLOĞLU
Gaziantep
1 Haziran 2012